

При мен за регресия идват и ми се доверяват всякакви хора... включително и хомосексуалисти. Към работа с тях пристъпвам без каквито и да било предубеждения. Не ги съдя, не съм настроен отрицателно към тях... Просто се опитвам да ги разбера и да им помогна да си изяснят защо нещата при тях са поставени по този начин. В тази статия ви предлагам подбрани моменти от регресиите на трима млади мъже – красиви, интелигентни, културни, възпитани, с много приятен тембър, но... с обратна на традиционната сексуална насоченост. И докато за случай 1 и 3 това не е проблем, защото те са го приели, то за случай 2 нещата стоят по различен начин, тъй като той се ужасява от мисълта, че изпитва такова влечение. Ето разкритията, до които достигнахме по време на регресивния транс.

Случай 1

Б: Каква е причината за хомосексуалното влечение при теб? Върни се назад във времето, за да видим откъде идва то!?

И: Хм... Много смътен спомен... Не знам защо това ми изниква... Клиент съм на бар... Не знам коя година точно. Аз съм страшен алкохолик... по-скоро бохем. Някъде 18 век е това. Още няма електричество. Свирят на акордеон. Пълно е с танцьорки... Това е или Германия, или Франция – нещо такова ми излезе... Тип проститутки. Аз съм с кожено яке... Не мога да си видя лицето. Имам триъгълна шапка с леко завити краища.

Б: И като влезеш в тая своя самоличност какво е преживяването, усещането? Що за човек си?

И: Усещането ми беше, че съм бил бохем и развратник.

Б: Как е протичал животът ти?

И: По кръчми. И с много жени. Явно съм търсил нещо... Самотен съм бил много... Много самотен – вървя сам по улицата... Павирани улици. Тихо е, спокойно е. Всички ме познават в града.

Б: А как гледат на теб? Какво е отношението им?

И: Лицемерно. Този човек е бил някакъв писател... нещо такова... Бохем със

сигурност. Изключително самотен човек! Отново усещам в него дупката... болката, която си носи.

Б: И как се опитва да я запълни?

И: С алкохол и жени.

Б: И до какво води това? Как му се отразява?

И: Приспива се... Той бори нещата по лесния начин... което само замразява чувството... обаче го прехвърля нататък, т. е.

Б: Т. е. нещо от него стига ли до теб, оживява ли в теб? Какво е то?

И: Да, чувството за замръзване на проблема... т. е. това, което на него му тежи на душата, той го превъзмогва по някакви начини, по които е решил, че му отвличат вниманието по някакъв начин... Не се е разгърнал и е бил много тъжен, самотен, нещастен. Това нещо в същото време в лицето на хората е изглеждало най-щастливият, най-добре живеещият... А всъщност дълбоко в себе си той е адски сам, с много мъка в себе си, много болка, но пред хората показва светлината си... не споделя болката си и по някакъв начин не прави нещо, за да я излекува.

Б: Като се вгледаш в него, какво ти просветва за самия теб?

И: Че аз може би правя по някой път същото. Даже доста често.

Б: Какво е необходимо да промениш?

И: Да спра да бягам от проблемите си и да показвам само веселата част от себе си пред хората... т. е. да намеря баланса... да се опитам да излекувам болката си. Всъщност не знам дали хората трябва да ме интересуват какво показвам, какво не... но може би трябва по-дълбоко да се замисля наистина кой съм аз.

Б: Добре, я да го видим него в последния ден от живота му – как изглежда, как се чувства, какво се случва?

И: Пуши лула... с бастун, стар, няма абсолютно никаква сила... И около него пак има жени. Използвали са го. Явно е бил богат.

Б: И той като погледне назад към изминалия си живот, какво осъзнава?

И: Усеща, че е дупка... че не е успял да направи това, което... т. е. направил е... постигнал е материалните неща, блага, но е забравил да отвори душата си... там да работи и да лекува раните, които са останали. Лекувал е телесните си нужди (така да го наречем), т. е. имал е всичко материално, което може да си помисли човек на ония години, но в същото време, като се е връщал назад, е видял, че всичко е пропаст... т. е. че животът му е бил абсолютна дупка.

Б: А жените... какво са били те за него, как той е гледал на тях?

И: Като на средство за забавление... като на забраненият плод е най-сладък... като нещо, което можеш да си го позволиш, защото може да си го позволи... т. е. не толкова, че това нещо му се е правело, а е било един вид като да демонстрира някакъв много висок начин на живот с това нещо, че той е плейбой, желан... Може би се дължи на някакви комплекси, но по-скоро е парадиране, че може да има... Но при него много се усеща болката от нараняването... мъката, която е носил в себе си.

Б: А тя откъде идва? Какво я поражда?

И: Нещо с майка му... Не е бил обичано дете или нещо такова... Нещо в детството го е ранило... направо го е счупило! Но не мога точно да разбера... И това нещо после се прехвърля върху начина му на живот и жените.

Б: Добре, а по какъв начин това се отразява върху настоящия ти сексуален избор? Каква връзка откриваш?

И: Много съм обиден на жените! Много са ме разочаровали и предали много по коварен начин. По някакъв начин това е като отмъщение или по-скоро като самозащита да бъда с някой като мен, отколкото да съм... просто има някаква лукава жена... много мръсна... но не мога да преценя точно... Още в самото начало

виждах как се увърта около нещо и го притиска... Нещо такова ми се е случило. Почти я виждам... Само че не мога да разбера майка ли ми е била или жена, но е била много мръсно същество. Прилича на тип дойка... Може някаква дойка да е била... Не знам.

Б: Нека да възстановим ситуацията!

И: Има бяла кърпа на главата... Не кърпа, ами... като кошница. За секунда си възстанових усещането, но помръднах и изчезна.

Б: Ако има там нещо, което е необходимо да си го припомниш, сега е моментът!

И: Може би ми е посягала като дете... Опитвала се е да... Отвратила ме е от жените... по гнусен начин... Извращение с мен, докато съм бил малък.

Б: Това ли усещаш, чувстваш?

И: Да, абсолютно усещам! Ужас от... да, само като я видя и изпадам в ужас – коремът ми се свива, повръща ми се... само като я видя, че се приближава.

Б: Сега като хвърлиш един мост във времето и направиш връзка с настоящия си живот и отношение към жените... какво чувстваш и осъзнаваш?

И: Че много ме... че някак си съм го възприел към всички жени това нещо - отвращение някакво, което имам и ми е останало. А към тази специално имам някаква ужасна ненавист!

Б: А какво е необходимо да се случи, за да излекуваш това отношение към жените?

И: Може би още не съм готов... Или може би наистина много ми се е нагнездило в мен... щото за момента усещам, че не искам да го премахвам все още. Все едно ме предпазва от нещо... Имам чувството, че това нещо ще ме предпази от нещо. Интуицията ми казва... Представям си го като черна стена, която е паднала, и че

тази стена не трябва все още да я вдигам... Рано ѝ е още!

Случай 2

Впечатление ми направи и регресията на Г., който от малък е усетил привличане към същия пол, което определено го смущава и той не приема тази своя същност... не може да си представи, че ще бъде с мъж. И иска да създаде свое семейство – да има, както си е в реда на нещата, жена и деца. В хода на регресията направи впечатление, че той си припомни сцени от пет свои превъплъщения, в които беше и мъж, и жена, но в нито един от тези съществувания не беше създал собствено семейство. След това зададох на Г. въпроса за това откъде идва хомосексуално влечение при него и той се върна към минал живот, в който беше млада, срамежлива жена, увлечена или влюбена в млад мъж, но не предприема нищо, защото е нерешителна и притеснителна. Нищо не се случва между тях. Тя си остава сама до края на живота с нереализиран копнеж по мъж – неизживян копнеж, който се пренася в настоящата личност на Г., макар той да е вече в мъжко тяло. И това несъответствие поражда този смущаващ проблем за него – нежеланието да приеме тази част от себе си, отхвърлянето, вътрешната борба...

Случай 3

От регресията на С. съм подбрал момента, в който му казвам: „Върни се към сцената, когато си избираш тяло и вариант за настоящия си земен живот!“

С.: Тяло... изобщо нямам интерес как ще изглеждам. Важното е какъв опит ще натрупам... какви предизвикателства ще ми се изпречат на пътя и как ще се науча да се справям с тях.

Б: Предлагат ли ти други варианти за живот?

С: Не, не ми предлагат. Аз си избирам.

Б: И защо се спираш на това тяло и на този вариант за живот?

С: Ами време е да разгледам всички форми на любовта. Това е! Да се науча на любов. Всякакви други опитности имам – и с материя, и със знания... но любовта трябва да... там не съм работил достатъчно много. Все съм го оставял накрая някак

си.

Б: А защо избираш такава нетрадиционна форма на любов?

С: Любовта е универсално чувство. Опитът... било то с хетеро или с хомо... е различен. Хетерото съм ги изпитвал в предишни животи под друга много по-малка форма, защото всеки един живот е придружен с любов. Но изпитването вече на истинската... може би трябва да се научиш да обичаш себеподобния. Със сигурност това е доста трудно – и като опит да го придобиеш, и като път в живота, защото обществото не ги приема. Има религии, които... религията е срещу тебе, в културата на много народи е заложено негодувание към този вид любов, защото се прекъсва по някакъв начин родовия цикъл и родовото продължение, и това страшно много потиска хората, и ги кара да се страхуват от това нещо. Даже в момента ми изниква в съзнанието едно предаване, което гледах съвсем наскоро, и обясняват, че содомитството винаги е предшествовало краха на империите. Това са пълни глупости! В смисъл, когато тези хора се надигат и се увеличават, любовта на целия свят се увеличава... в целия свят се увеличава! И тогава вече падат всякакви бариери и падат всякакви илюзии. Тогава вече почваш да виждаш... когато си толерантен... и виждаш, че всички същества могат да се обичат по един или по друг начин... Всички тези разсъждения от религиите, от политиците, от всички други институции са просто една лъжа. Тези неща трябва да паднат!

Б: Добре, а я ми кажи каква е придобивката за един човек, който минава през такава въпльщение... в което е хомосексуален? И какво е различното преди да си минал през него и след като си минал?

С: Илюзиите... Почваш да виждаш илюзиите - кое е илюзия, и кое е насаждано с времето, и кое е истинско. Това е! Това е наложено като мислене, като вяра... било то и религия... И кое е истинското всъщност... кое идва от теб... отвътре... защото любовта е енергия, която протича. Тя не може да се опише в етикети и да се слага в рамки, за да може там някакви си хора да си обяснят нещо логически... Това е над човешкия мозък. Много над човешкия мозък... и човешкото съзнание... и начина, по който то функционира.